

SOUTĚŠŤ 1/2 NĚ • POVĚDKA IV.

Āšter 1/2, 29 leden 2008

Bylo mi osmnáct a poprvé jsem byla sama, bez dohledu rodičů. Jely jsme je se dvěma kamarádkama do Bulharska. Spacák, dvoje plavky, jedny dárky, svetr, kraťasy, dvě trička. spořádaně, ešus, kožená, něco na mytí a dva ručníky pár šamponů. Narvalo se to do bágla a jely jsme...

V Burgasu jsme se poptaly po jakém kempu, chytly první autobus, našly kemp, pronajaly si plátek a šly do vln. Domeček má svou mladá a krásná léta dávno za sebou, ale bylo nádherné a své nám patřilo. Je ten večer se Zuzana rozhodla, že se s lovkou je potěší se družička, a uš z vody se vrátila s klukem. Byli to takoví ti správní bulharští "inženýři", ale jeden z nich uměl docela slušně anglicky a dal za kupodivu český, protože má za sebou uš dva roky UK. Fakt, ten byl pravej student, dokonce jsem viděla jeho skripta... Byl tam na prázdninách, původem z Varny, a v kempu dělával "stylového nástojníka" mezi cestovkami a rekreanty. Kluci nás vzali na večer, pak na diskotéku a večer nevěte, bylo to docela prima. Ale pak jednoho dne rozhodli, že nám ukážou "Bulharsko pro Bulhary" - tedy místa, která nejsou pro turisty. Jeli jsme asi sto km jižně, najednou jsme byli na úplně nové pláži - tedy krásný poklidný záliv s vodou rovnou jak v umývadle. Ale bylo pobíhání na otevřené moře, protože tam byly docela obrovské vlny a pláž byla kamenitá, skoro jak kde v Jugoslávii. Vše kolem buclatých Bulhářů a víc než buclaté Bulharky, vždy takový rodinný klan, který uprostřed svého ležení něco jako obrovský piknik. Prostě haldy a haldy všeho jídla a pití... Všichni halasně bavili a my si tam připadaly dost divně. Ale za chvíli bylo všechno fajn, kluci během chvíle našli svoje známé (nebo příbuzné, to jsme přesně nepoznaly) a my se ocitly ve středě báječné smečky. A pak to začal jeden muž - tak něco mezi třiceti a devadesáti (byl tak opálený a krásný a šlachovitý, že se to fakt poznat nedá) nám podal šampon, atku šampónu, co se - proboha - hejbal!!! A nabízel nám to a bral si, dával "to" do úst a kousal!!! Ano, krevety, ale to jsme tenkrát ješ nevěděly... Všichni se smáli, jak jsme z toho vedle. Ale to nic ješ nebylo. Pak jsme dostaly "carskou rybu" - nevím, co to bylo za potvoru, úžasná bílá grilovaná mořská ryba, poměrně mastná, ale báječná. To šlo... to bylo fakt skutečně lahodný! Další chod ovšem následoval odpoledne. Kluci plavali ke skalnatým útesům a po chvíli se vrátili s plnou taškou slávek. Ano, těch šekelů, co jich tam všude je v písku tak plno. Jenže - na rozdíl od těch, co jsme si sbíraly na památku, tyhle byly plné, a přede vším živé... Nejprve je v jednom kbelíku promáčkali v šu, pak je na ohýnku, který mezitím rozdělali, pražili. Tedy na kameny, které byly kolem ohně, dali kus plechu, který našli a na něj nasypali ony slávky. Ty se postupně se škvířkami otevíraly, kluci je blaženě vysrkávali a nám nabízeli. Mezitím se pochopitelně (jak jinak) popíjela všudypřítomná Pliska, tamější docela dobrý k. Nakonec jsem přeci jen ukázala, že jsem frajerka a jeden ten kousek svíjející se šouše vzala do pusy. S skutečným úšsem jsem soustíže spolkla - nějaké kousání uš bylo fakt nad mé síly... Vnitřek, to tělíko nevábného vzhledu a konzistence, se ješ trochu hýbalo (alespoň má se to rozhodně zdálo)! Zuzka, ta to tvrdě odmítla a květa si jich v naopak několik. Nojo, ale ... Sice to svádělo mezi kuckáním na vliv kožku, ale já byla přesvědčená, že se jí nějak t mořská příměs jak záhadně v krku vzpřívila. Protože po několika kousnutích se začala příměs kašlat, podivuhodně chrochtat - a kdyby jeden z těch mnoha příbuzných (ze kterého se vyklubal shodou okolností doktor) posléze nedonutil kluky, že potěbuje okamžitě do nemocnice, tak tam asi umřela. Chudák holka, měla anafylaktický šok - prostě obrovská alergická reakce... Myslím, že se kluci bulharský dlouho tak dobře nepobav jak tehdy s námi. Ten výlet stál fakt za to... Ilona P.S. Jen pro zajímavost. Když jsme se po létech zas jednou se Zuzkou potkaly, zjistila jsem a) že pracuje v jedné hodňově restauraci, konkrétně v mořských potvůrek. A za dokonce toho svého Bulhara nakonec vzala, má s ním tři děti a bydlí v Praze. My dvě s květou jsme si vzaly šechy. Obje jsme uš rozvedené. UPOZORNĚNÍ - Soutěšť 1/2 trvá do 17. 2. 2008. Prosím, texty pošlejte na adresu: redakce - zavinák kudlanka.cz díky, d@niela